

VÝCHODNÍ POBŘEŽÍ USA

SE SNĚHURKOU KOLEM SVĚTA

30. března kotvíme na posledním ostrově Baham, a tím je Grand Bahama. Moje plavba bude pokračovat na sever, takže čekám na příznivý vítr.

SNĚHURKA na Long Islandu

Pamlico Sound

Ten přichází po čtyřech dnech, takže vyplouváme na předobčasný vítr, který se bude postupně točit na boční, a s ním se vydáváme do Golského proudu. Vítr má zpočátku rychlost 1 uzel, ale postupně sílí a stále se pomalu stáčí, až dosáhne zadoboku 25 uzlů. Po dvou dnech plavby již rychlost dosahuje 9,5 uzlu a letíme jako vítr. Tak rychle dosud SNĚHURKA nikdy neplula. Třetí den se stáčím více na západ a pokračuji 80 mil k pobřeží do města Jacksonville. Sem připlouváme již za tmy, ale i tak pozoruji siluety obrovských námořních plavidel US Army, protože zde je jejich velká základna. Zakotvíme v prvním klidném místě podél plavební dráhy a po třech dnech si zasloužíme klidný spánek.

Ráno přeplujeme dále proti proudu řeky do města, kam je to ještě 15 mil. Je tu několik marin, ale pro mě to je bezpředmětné, protože jejich ceny se pohybují kolem 100 USD za den. V kanálu právě patroluje loď místní policie, takže se raději zeptám, zda tady mohu stát na kotvě – mimo plavební dráhu to není problém. Hlavním úkolem nyní bude přihlášení, proto po zkušenosti z Miami z roku 2015 opět telefonuji na centrální imigrační kancelář, kde chci nahlásit svůj příjezd.

„Musíš použít aplikaci pro přihlášení!“ zní nekompromisní odpověď úředníka. Několikrát mu opa-

kuji, že nemám internetové připojení, vůbec ho to nezajímá. Přitom americký zákon říká zcela jasně, že nikdo nesmí opustit palubu lodě, dokud se neprovede toto přihlášení. Spustím tedy člun a oba plujeme na břeh. Jedna varianta je jít do nějaké kavárny na wifi a odsud se přihlásit přes aplikaci. Jenže může nastat druhý problém a to je, že v této aplikaci může úředník provést zpětnou kontrolu posádky a vyžádat si videohovor. Při něm pak chce vidět celou posádku a porovnávat všechny údaje z pasu. Potom se mi nechce vysvětlovat, proč jsme na břehu, a ne na lodi, jak říká zákon. Takže jako jediné řešení vidím koupit si SIM kartu na internet, kterou stejně budu potřebovat. Jenže jsme v Americe a nikdo zde nic neví, nikdo neví, kde se dá koupit karta, nikdo neví, jak se někam dostat pěšky či zda jezdí nějaký bus, taxi žádné nejedí. Asi po hodině marného bloudění tedy najdeme hotel, kde mi na recepci zavolají smluvní taxi. Po chvíli přijede luxusní limuzína a v ní sympatický řidič z Iránu. Vysvětluji mu, co potřebuji a je to první osoba, která mi poradí. Nejraději bych jel někam do nákupního centra, kde by bylo více operátorů, abych si vybral nejlepšího. Jenže to je velmi daleko, takže jedeme do nejbližšího obchodu s operátorem T-mobile. Zde vše vyřídím, a ještě nás popoveze do dalšího hotelu, kde je půjčovna aut. Taxi stálo 40 USD a mám SIM kartu i půjčené auto na 2 dny, i když zákon opět říká, že

dokud se neprovede kompletní přihlášení, tak si nelze půjčit auto. Po návratu na loď si stáhnou aplikaci CBP ROAM, kde vyplním všechny údaje o lodi i posádce a rovněž se tam naskenují pasy. Po odeslání přijde odpověď, že je vše v pořádku přijato a je potřeba se přihlásit na celnici. Nikdo tedy žádný videohovor nevyžadoval.

Konečně máme první krok za sebou a jedeme na břeh na zaslouženou večeři. Druhý den je neděle a celnice je zavřená, takže využijeme den volna a uděláme si hezký výlet do Orlanda do zábavního parku. Cesta po zdejších krásných dálnicích trvá 2,5 hodiny.

V pondělí ráno dojedeme na celnici, kde potkáme celníka se jménem Palenik, který je z Moravy. Přihlášení má však na starosti nějaká starší a velmi milá dáma. Ta mně také poradí se zaevidovat na jejich stránkách a uhradit roční poplatek 28 USD, čímž se vyhnu placení na všech ostatních celnicích, jsem totiž téměř v šoku. Podle zákonů mohu plout pouze z přístavu do přístavu a v každém se hlásit na celnici. Při přihlášení zaplatím 19 USD a pokud chci pokračovat, zaplatím dalších 19 USD za odhlášení do dalšího přístavu. Takže se mě ptá, co má napsat do dokladů jako další přístav. „Já ale nepoplují do sousedního přístavu, já plují rovnou do New Yorku, přímo,“ odpovídám.

„OK, to můžete, ale v případě, že budete potřebovat zastavit někde dříve, musíte se jít přihlásit,“ odpoví. To jí samozřejmě potvrdím, ale vnitřně přemyslím, zda to byl dobrý nápad opět po letech plout do Ameriky. Mám tedy v ruce nějaký oficiální doklad se jménem SNĚHURKY a další přístav je New York. Při návratu na loď se zastavíme v supermarketu pro nákup a vrátíme půjčené auto. V poledne již vytahuji kotvu a vracíme se po řece směrem k moři. Vítr dnes nefouká, takže zaplujeme do kanálu a vydáváme se na sever.

Intracoastal Waterway je naprosto úžasné a geniální vodní dílo. Je to vodní cesta z jezer, řek a umělých kanálů vedoucích podél východního pobřeží. Začíná na jihu v Key Westu a končí v Norfolku, i když i potom vlastně pokračuje až do New Yorku. Trasa do Norfolku měří 1 400 mil a po celé délce je garantovaný ponor 2 metry a podjezdová výška mostů 20 metrů, takže běžné velké plachetnice zde mohou bez problémů proplouvat. Všude po cestě je vybudováno lodní zázemí, mnoho marin, čerpací stanice, servis a opravy i volná kotviště. Moje taktika je naprosto jednoduchá, při protivětru popluji kanálem a s příznivým větrem vypluji na moře. Je zde mnoho průplavů na moře, takže naplánovat plavbu je velmi jednoduché. Větším problémem je spíše příliv a odliv, kdy voda proudí kanálem i rychlostí 2–3 uzly, a to je pak hodně nepříjemné jet proti proudu.

Dnes tedy proplujeme asi 30 mil umělým kanálem, kde je opravdu co obdivovat. Na levoboku vidím hustý neprostupný les či skoro džungli a po pravé straně nádherné výstavní domy bohatých maji-

Norfolk

telů. Říká se, že na Floridu se stěhuje hodně byznsmenů z celých Států, aby žili v teple a u vody. Jejich domy jsou skutečně nádherné a všichni mají u břehu motorové čluny na rybaření. Na noc zakotvím na oficiálním kotvišti, i když je možné stát kdekoliv mimo plavební dráhu. Je pravdou, že plavební dráha se musí striktně dodržovat, jinak hrozí najetí na dno. Několikrát se mi to podařilo, ale dno tvoří většinou řídké bahno, a vždy jsem se z nasednutí dostal.

Druhý den má přijít jihozápadní vítr, takže vyplouvám za svítání na moře a po 30 mílích na motor již opět plachtíme. Druhý den za sou-

mraku mám natočeno 180 mil a opět zapluji dovnitř, protože v noci se vítr opět otočí. Tentokrát vplouvám na řeku širokou asi 500 metrů, takže není problém zakotvit u břehu. Ráno je i zde cítit silný protivítr, a tak pokračuji opět vnitřním kanálem 30 mil do Charlestownu. Cestou mě zkontroluje člun pobřežní stráže, kdy za plavby ke mně přeskóčí dva vojáci a prohlédnou doklady. Tato kontrola byla velmi rychlá a bez problémů. Pouze při otázce, kam pluji, odpovím: „Pokračuji dál, v Charlestownu nebudu vůbec stavět.“ Možná by mě potom chtěli kontrolovat, zda se půjdu přihlásit. Jenže tam je hned na kraji marina s pumpou, kde zastavím. Sice mám nafty ještě dost

Umělý kanál na Floridě

Muzeum Intrepid

z Venezuely, ale mám rád dostatečnou zásobu. Nafta je zde asi jediná relativně levná věc, 1 galon (3,8l) stojí kolem 3 USD. Po dotankování pouze přeplujeme na protější kotviště, protože cena mariny je 2 USD za stopu délky lodě. Volně odpole dne využijeme k nákupu v supermarketu, kam to není daleko.

Další den opět za svítání vyplouváme na moře a s příznivým větrem pokračujeme příští 2 dny až před mys Hatteras, jenž je takovým centrálním bodem tlakových níží. Ty sem proudí z pevniny a silně ovlivňují místní počasí. Vítr se zde neustále mění a točí, podle toho, jak níže postupuje. Prakticky každé 2 dny se vítr mění a nedá se spolehnout na nějaký delší stabilní vítr. Již v noci zakotvím na vnitřním kanálu u města Morehead City a po vyspání za svítání pokračuji dál. Tentokrát nás čeká třídenní plavba po Pamlico Sound. To je rozsáhlá oblast jezer a řek propojených kanálem. Od moře je oddělena úzkou pevninskou šíjí, kde ale nejsou dostatečně hluboké průplavy. Všude kolem je krásná příroda, rozsáhlé rákosové mokřady, husté borovicové lesy a od rašeliny do černa zbarvená voda. Na březích se nacházejí lovecké chaty či prázdninové domy, neboť tato oblast je rájem pro rybáře a lovce vodních ptáků. V letní sezoně je tady mnoho lodí i rekreatů na březích v kempech či domech.

Nám fouká velmi silný vítr 25–30 uzlů, takže většinu cesty mohu po širokých jezerech plout pouze s genou, kterou velmi rychle smotám pro proplutí kanálem a na jezeře opět vypustím. Přeplovba Pamlico Soundu trvá přesně tři dny s denní dávkou 60–70 mil. Další den nám již zbývá posledních 15 mil do Norfolk, ale zde nás

dost zdržely nízké mosty. Ty se otvírají podle různých časů a kupodivu na sebe nenavazují, a tak musíme často hodinu čekat na otevření. Při proplouvání Norfolkem mě samozřejmě zaujmou válečné lodě. V Norfolk je největší atlantická námořní flotila US Navy a v opravárenských docích stojí desítky válečných lodí včetně letadlovky HARRY TRUMAN. Plavební kanál je velmi blízko, někde jsem 50 metrů od lodí, jinde třeba 200 metrů, a opravdu netuším, co to je vše za lodě s podivnými nástavbami.

Po proplutí Norfolkem jsme již v Chesapeake Bay, kterou bych velmi rád proplul a prozkoumal. Jenže z časových důvodů potřebuji pokračovat na sever a také má v noci přijít opět jihozápadní vítr, který potřebuji na plavbu do New Yorku. Chesapeake kanál označuje vysoký most, pod kterým již točím

Ponorka v muzeu Intrepid

doleva a po oceánu nás čeká plavba kopírující pobřeží ze vzdálenosti asi 5 mil na hloubce kolem 8–10 metrů. Vítr je opět příznivý zadobroční a postupně sílí. Po 260 mílích před New Yorkem jsou již poryvy 30 uzlů a vlny se zde nepříjemně potkávají s protiproudem z řeky Hudson. V této plavební dráze mě podle AIS identifikuje pobřežní stráž a volají na 16. kanále. Chtějí moje telefonní číslo a poté přes telefon následuje výslech, který jsem naposledy zažil v Rusku v Soči. Po 20 minutách odkládám telefon a věnuji se plavbě kanálem. Brzdí mě silný protiproud, takže plánovaná plavba kolem sochy Svobody se oddaluje.

Z ničeho nic vedle mě pluje velký člun pobřežní stráže a kapitán mi naznačuje, že přiřazuje k pravoboku. Znovu přeskočím na palubu tři vojáci a začíná další kontrola. Jeden zřejmě projde loď a další dva se věnují dokladům. Papíry od lodě i pasy jsou v pořádku, ale nelíbí se jim můj doklad z celnice z Jacksonville. „Kde máš cruising permit? Tohle je doklad o přihlášení, ale musíš mít ještě jiný,“ ptají se. „Nevím, jaký jiný, tento jsem dostal na celnici a řekli mi, že se s tímto papírem musím přihlásit zde v New Yorku,“ odpovídám. Nějakou dobu se mezi sebou radí, nakonec si papír vyžádá velitel na člunu, který telefonuje na celnici a vše si ověřuje. Jenže to vše trvá velmi dlouho, takže musím zpomalit, abych nepřešel sochu Svobody. Celkem po 40 minutách spoluplavby dostanu zpět svůj papír se slovy: „S tímto dokladem se již nemusíš hlásit zde na celnici, ale po zakotvení se musíš ohlásit na toto telefonní číslo,“ vysvětluje mi velitel pobřežní stráže. Tak to jsem samozřejmě rád, že bude vše jednodušší, ale již nejsem rád, že jsem se takto zdržel a krásně modrá obloha se zatáhla, fotky před sochou Svobody budou nic moc.

Kontrola pobřežní stráže

Socha Svobody

Kolem tohoto symbolu New Yorku neustále krouží mnoho výletních lodí s turisty, proto mám trochu problém se sem protlačit. Měl jsem původní plán zakotvit a udělat hezké foto z dinghy. Jenže to absolutně nepřípadá v úvahu. Provoz je velmi hustý a silný proud z řeky Hudson zde dělá doslova peřeje. Takže jsem rád, že zvládnu kormidlovat a při tom odbíhat na před fotografování. Na chvíli ještě zapluji k Manhattanu s jeho mrakodrapy a podle

tabulek je nejlepší čas na proplutí řeky East River. Podplujeme známý Brooklynský most, se silícím proudem máme rychlost 8 uzlů a krásný výhled na New York. Kopírujeme Long Island a po 3 hodinách již za soumraku zakotvím v Manhasset Bay na Long Islandu. Vítr opět sílí, takže spustím kotvu co nejbližší břehu, ale musím kalkulovat s odlivem, který dosahuje 2 metry. Po zakotvení telefonuji na číslo pro ohlášení příjezdu. „Ty jsi cizí plavidlo plující

na cruising permit a musíš se hlásit na místní celnici,“ nekompromisně mi sděluje úředník. Vůbec ho nezajímá, co mi říká velitel pobřežní stráže, a moc se se mnou nevybavuje.

Celou noc fouká vítr 25 uzlů a silně prší, takže mám zapnuté topení, které udržuje v lodi příjemnou teplotu. Konečně v poledne přestane pršet, a tak se rozhodnu přemístit na bójku. Volám Matta, se kterým zde mám domluvené

inzerce

SEABOB

*Chcete se cítit jako ryba ve vodě?
SEABOB Vám tento zážitek umožní*

Model F5SR
378 690 Kč*

Model F5
203 970 Kč*

Model F5S
280 280 Kč*

- PRODEJ** - Naše společnost Vám nabízí prodej nových i použitých skútrů SEABOB
- PRONÁJEM** - V případě, že nejste rozhodnuti pro zakoupení SEABOB-u, neváhejte využít naší nabídky pronájmu, abyste si vyzkoušeli plavání na hladině nebo potápění pod ní.

Vyzvednutí SEABOB-u je možné v Praze nebo v naší provozovně v Chorvatském přístavu D-Marin Sukošan, 10km jižně od Zadaru.

Prodej, servis a pronájem skútrů značky SEABOB.
WWW.EXCLUSIVE-YACHTS.CZ

*Uvedené ceny jsou přepočítány kurzem 26 CZK / EUR, bez DPH a dopravy.

kotvení. Několik dnů jsem rozesílal e-maily po všech marinách a ze všech mně chodily stejné odpovědi: Cena v marině 2–4 USD za stopu. Občas někde nabízejí mooring za 50–80 USD/den. Přes několik telefonátů jsem se dopravoval na Matta, který nabízí mooringy za 25 USD včetně water taxi. Zavolám tedy Mattovi a on mě nasměruje na jeho mooringy. Zde se v silném větru vyvážeme a Matt nás převezí na břeh. Po čtyřech dnech jsme konečně na pevné zemi ve městě Port Washington. To je velmi klidné městečko s hezkými domy, plně zeleně a vůbec nám nepřipomíná New York. Je tu několik marin, jachtařský obchod West Marine i supermarket blízko moře. U Číňanů si dáme jídlo a užíváme pevniny, i když je zima, vítr a občas sprchne.

Další den je neděle, čeká nás první výlet do centra. Jezdí odsud vlak přímo na Pennstation. Chvilí mi trvá, než se zorientuji v systému metra, ale pak již cestujeme bez problémů. Navštívíme překrásné přírodovědné muzeum a vyjedeme na Empire State Building. Desetitisíce turistů a veliké fronty mě doslova děsí, takže se unavení k večeru vracíme zpět. V pondělí se ptám v marině, kde se mohu přihlásit na místní celnici. Nikdo netuší, ale najdou na internetu nejbližší celnici v centru na Manhattanu. Jenže opět silně prší, takže do centra určitě nepojedu. Vydáme se tam opět v úterý, kdy je slunečno, a prohlédneme si zbytek: památník dvojčat s hezkým muzeem, městskou halu i námořní muzeum Intrepid. Zde poblíž je totiž cruising terminál, kde má být i celnice. Avšak na vrátnici mi říknou, že celnici sem

chodí pouze na příjezd lodě a ta připluje až v sobotu. K večeru se tedy opět vracíme na loď a já stále nejsem přihlášený. Vtipné je to, že další den večer odlétáme na 3 týdny do Čech. Volám znovu do centrální kanceláře, kde se jakoby hlásím po připlutí do New Yorku a žádám informaci, kde se mám přihlásit. Zajímavé je, že dotyčný úředník to neví a dlouze se s někým radí a něco hledá, než mně konečně sdělí adresu celnice. Připadá mi, že zdejší přebyrokratizovaný systém neví, co dělá druhá kancelář. Adresa celnice je až v New Jersey v nákladním přístavu. To mi tolik nevádí, protože odlétáme z letiště Newark, které je nedaleko.

Ve středu dopoledne nás Matt opět převezí na břeh a slibuje, že SNĚHURKU pohlídá. Vlakem jedeme 40 minut do centra, kde čekáme 30 minut na vlak do New Jersey, který jede dalších 40 minut. Jenže z terminálu do přístavu jede pouze místní autobus s odjezdem za hodinu a cesta trvá dalších 50 minut. Naštěstí zde velmi dobře funguje Uber, takže se dostaneme spoujízdu za 10 USD konečně na celnici. Po sečtení nám cesta trvala 3 hodiny.

Při vstupu do budovy se musíme nahlásit na vrátnici. Jenže ouha místní vrátný musí od každého naskenovat ID card nebo řidičák. Já mu podám pasy a to je problém, jeho čtečka je moc malá a neumí načíst pas. Tím vzniká neuvěřitelný problém, se kterým si neví rady. Je to typický americký přístup, pokud je něco jinak, než je určeno nebo nalajnováno, nastane problém. Mám u sebe i řidičák, ale naschvál si sedím v křesílku a bavím se. Času do odletu letadla je dost, tak kam spěchat. Vrátný je celý nervózní a stále někam telefonuje. Po půl hodině mu zřejmě nějaká bystrá hlava poradila, že si má opsat údaje z pasů na papír, což naštěstí zvládne. Konečně tedy stojím v oné významné kanceláři a prohlíží si mě pět celníků důležitě hledících do svých počítačů. Ani jeden však asi dnes nechce pracovat, takže další půlhodinu sedím na židli. Pak se objeví jeden starší, který se zřejmě dobře naobědval, a s kolegy žertuje. Ten mě konečně vyzve k přepážce.

„Pluji z Jacksonville a mám se zde hlásit na celnici. Doufám, že jsem tady dobře, budu v New Yorku asi 3 týdny,“ hlásím se u celníka. „Ano, ano, správně,“ prohlíží si moje doklady a bere do rukou formulář na účtenku. „Co to vypisuješ? Já nic platit nebudu. Jsem zaregistrován a mám zapláceno na celý rok,“ ukazují registraci v mobilu. Celník si to zvědavě prohlíží a povídá: „Co to jako má být, proč bys neplatil? Přihlášení stojí 19 dolarů a odhlášení také,“

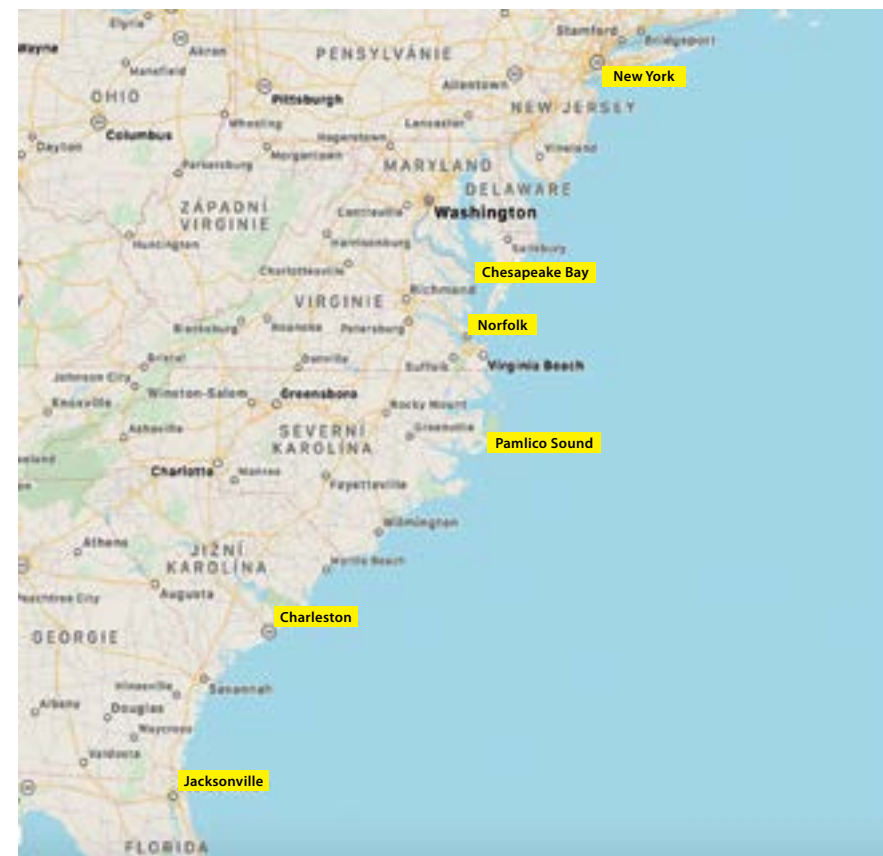
Manhattan

ale nakonec se jde někým zeptat a po chvíli se vrací zpět. „OK, tak nic platit nebudeš, ale nechám si zde tvoje papíry od lodě a až se budeš odhlašovat, tak ti je vrátím.“ „Tak to ani náhodou, originální doklady se nikdy nemohou brát jako zástava, udělej si kopii, já ti je tady nenechám,“ trvám na svém.

Po hodině úřadování jsem tedy hotov, snad správně přihlášen v New Yorku a my se pouze přesuneme na letiště a čekáme na noční let do Evropy. Do Ameriky jsem se nijak extra ne-

těšil. Již moje poslední návštěva na Floridě mě zklamala. Sice to беру jako mezipřistání na další cestě, ale nynější systém s hlášením v přístavech mě doslova dostal na kolena. Takovýto systém kontrol jsem zažil naposledy na Kubě, ale přeci se nedá srovnávat Kuba s USA? Kde je ta jejich „freedom“, ptám se, asi se vše někým ztrácí a vše je střídáno kontrolami, prohlídkami, penězi, nařízeními.

Text a foto Miroslav Račan
www.snehurka-yacht.cz

Brooklynský most

Pohled z Empire State Building

VAŠE

BUDOUCNOST

- NEJČISTŠÍ TECNOLOGIE
- NEJNIŽŠÍ SPOTŘEBA
- 5 LET BEZ SERVISU

Výhradní zastoupení pro Českou republiku:

+420 491 474 045
obchod@marine.cz

www.marine.cz